

Laat jongeren van nu geen verloren coronageneratie worden!

De eerste vaccins tegen corona komen eraan. Medici en politici zien licht aan het eind van de tunnel, maar is dat terecht? Het virus kent vooral lichamelijke gevolgen, zoals langdurige vermoeidheid en blijvende beperkingen. De maatregelen ter bestrijding van het virus kunnen echter ook ingrijpende maatschappelijke en mentale gevolgen hebben, waarvoor een vaccin geen oplossing is. Jongeren worden hierdoor extra hard geraakt en de kansongelijkheid onder hen neemt toe. Dit vraagt om nú gezamenlijk handelen zodat de samenleving van stráks niet gedragen moet worden door een verloren coronageneratie.

De hardste klappen vallen later

Om zich te ontwikkelen hebben jongeren nauw contact nodig met anderen. Daarin ontdekken ze hun eigen identiteit, hun passies, bouwen ze aan relaties voor het leven en leren ze verantwoordelijkheid te dragen voor hun rol in de samenleving. Social distancing, het wegvallen van stages en werk staan dit in de weg. Eenzaamheid, somberheid, verveling en daaruit voortvloeiend gedrag versterken de negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van jongeren.

Jongeren uit gezinnen met een laag inkomen hebben nu nog minder kans op een betekenisvol diploma. Met als risico dat zij de rest van hun leven een ongunstigere positie op de arbeidsmarkt, een slechtere gezondheid en een lagere levensverwachting hebben. Ook is de kans groter dat zij hun problemen overdragen naar de volgende generatie.

Bovendien leidt de focus van de overheid op handhaving ertoe dat maatschappelijk onaangepast gedrag van jongeren niet wordt gezien als een roep om steun, maar enkel als een veiligheidsrisico. Daardoor voelen jongeren zich niet alleen nóg meer beknot in hun ontwikkeling, maar verliezen ze ook de regie over hun eigen leven en hun vertrouwen in de overheid. Als we willen dat jongeren een constructieve bijdrage leveren aan onze toekomstige samenleving, is het van belang dat zij zich daar ook mede-eigenaar van voelen.

Het kan en moet anders

Om te voorkomen dat de coronacrisis diepe sporen nalaat voor jongeren en voor de samenleving, moeten we nu drie beloftes doen en die samen met hen waarmaken:

1. Iedere jongere kan deelnemen aan georganiseerde activiteiten met leeftijdsgenoten;
2. Iedere jongere krijgt de gelegenheid om zijn opleiding af te ronden en zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten;
3. Iedere jongere is in staat vertrouwen te houden in zichzelf, de mensen om hem heen en de overheid. Zorg daarom - al dan niet met ondersteuning van professionals - voor het mentale welzijn van jongeren en bied ze een plek waar ze met hun ideeën en vragen terecht kunnen.

Laten we verder kijken dan de coronamaatregelen van vandaag en morgen. Als we niet willen afsteveneren op een verloren coronageneratie, kunnen we onze koers niet langer eenzijdig laten bepalen door de coronacijfers van vandaag. We moeten de beschikbare kennis over de ontwikkeling van jonge mensen meenemen in de besluitvorming en zo ingrijpende maatschappelijke gevolgen voorkomen.

